

ДО АДМИНИСТРАТИВНИЯ СЪД - ГАБРОВО

ПИСМЕНИ БЕЛЕЖКИ

От: адвокати Росен Димов и Александър Коджабашев,
повереници на жалбоподателите по адм.дело № 89/2015 г. на АС-
Габрово

По: адм.дело № 89/2015 г. на АС-Габрово

Обявено за решаване на 24.11.2015 г.

Господин Съдия,

От името на доверителите ни Ви молим да отмените приетия и одобрен с решение № 83/08.04.2015 г. на Общинския съвет-Габрово ПУП-ПРЗ на кв.Борово-Велчевци, гр.Габрово, окончателен вариант (в цифров и графичен вид).

Доверителите ни са собственици на имоти, засегнати от предвижданията на обжалвания ПУП-ПРЗ. Следователно те имат правен интерес от обжалването на горепосочения ПУП-ПРЗ. Активната легитимация в процеса не се оспорва от ответниците в процеса.

ПУП-ПРЗ на кв.Борово-Велчевци е приет при наличието на многобройни нарушения на административно-производствените правила и при нарушения на материалния закон.

1. На първо място обжалваният акт не съдържа всички необходими реквизити, предвидени в чл.108, ал.2 и 3 от ЗУТ.

Чл.108, ал.2 от ЗУТ.

От фактическа страна е безспорно, че процесният план е съпроводен **само от част** (не от всички изброени) от изискуемите от чл.108, ал.2 планове-схеми.

Безспорно е, че процесният план не е съпроводен с план схема за комуникационно-транспортната мрежа.

В този смисъл е заключението на вещото лице (стр.6 от заключението).

В този смисъл е и докладната за внасяне на плана в общинския съвет – стр.112 от преписката.

От правна страна се поставя въпроса:

Разпоредбата на чл.108, ал.2 от ЗУТ **императивно ли разпорежда** ПУП-а да бъде придружен от изброените там планове и план-схеми (включително и план-схема за комуникационно-транспортната схема) ?

Или пък разпоредбата на чл.108, ал.2 от ЗУТ е диспозитивна и възложителят на ПУП-а има **възможност да избира кои планове и план-схеми да съпровождат плана?**

Вещото лице Ф.Дочева на стр.6 от заключението си излиза извън обхвата на задачата ѝ и се произнася по този чисто правен въпрос. Позицията се на чл.48, ал.2, т.4 от Наредба № 8 от 14 юни 2011 г. за обема и съдържанието на устройствените планове (за краткост Наредба № 8) вещото лице твърди, че „план-схемите се определят в заданието по преценка (подч.мое) на възложителя. Т.е. възложителят в процесният случай е имал право да одобри процесния ПУП-ПРЗ без план-схема за комуникационно-транспортната схема като неразделна част от ПУП-а.

Тълкуването на чл.108, ал.2 от ЗУТ, предложено от в.л.Ф.Дочева е абсолютно неправилно и в противоречие с буквата на чл.108, ал.2, на чл.48, ал.2, т.4 от Наредба № 8.

Тълкуването, предложено от в.л.Ф.Дочева е също така в противоречие със съдебната практика на Върховния административен съд по прилагане на чл.108, ал.2 от ЗУТ.

На първо място никъде в чл.48, ал.2, т.4 не е употребен изразът „по преценка“. Изразът „по преценка“ е употребен в т.5 на чл.48, ал.2 от Наредба № 8. Систематичното тълкуване на разпоредбите на чл.48, ал.2, т.4 и чл.48, ал.2, т.5 от Наредба № 8 води на извода, че в хипотезата на т.5 нормотворецът е дал възможност на възложителя за избор на определено поведение, докато такава възможност не е дадена в хипотезата на чл.48, ал.2, т.4 от Наредба № 8.

На второ място чл.108, ал.2 от ЗУТ не дава възможност на възложителя да избира кой от изброените планове и план-схеми да придружава ПУП-а. Този извод се налага от императивния израз : „ПУП се придружава от.....“. Да се твърди обратното е невъзможно и противоречи (не произтича от) граматическото тълкуване на чл.108, ал.2 от ЗУТ.

На трето място съдебната практика (практика на Второ отделение на ВАС) изобилства от решения, в които еднозначно е подчертан императивния характер на разпоредбата на чл.108, ал.2 от ЗУТ.

Прилагаме към защитата копия от следните решения на Второ отделение на ВАС:

- РЕШЕНИЕ № 2011 ОТ 12.02.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 13027/2012 Г., II ОТД. НА ВАС
- РЕШЕНИЕ № 13521 ОТ 17.10.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 7744/2013 Г., II ОТД. НА ВАС
- РЕШЕНИЕ № 5795 ОТ 20.05.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 3503/2015 Г., II ОТД. НА ВАС
- РЕШЕНИЕ № 9337 ОТ 03.07.2014 Г. ПО АДМ. Д. № 15094/2013 Г., II ОТД. НА ВАС

Във всички гореизброени и приложени решения се подчертава **императивния характер** на чл.108, ал.2 от ЗУТ.

Във всички гореизброени и приложени решения се подчертава **сериозността на допуснатото нарушение**, състоящо се в липса на някои от изброените в чл.108, ал.2 от ЗУТ планове и план-схеми.

Всичките горепосочени и приложени решения са постановени **при действието на Наредба № 8**.

Следователно не може да има и най-малкото съмнение, че чл.108, ал.2 от ЗУТ задължава възложителя да изработи и приложи към ПУП-а **всички изброени в чл.108, ал.2**

от ЗУТ планове и план-схеми. В процесния случай, като не е сторил това ответникът е допуснал сериозно нарушение на административно-производственото правило на чл.108, ал.2 от ЗУТ. И поради тази причина административния акт подлежи на отмяна.

Чл.108, ал.3 от ЗУТ.

От фактическа страна е безспорно, че обходният път на Габрово е част от републиканската пътна мрежа (път III клас) и че за първи път той се планира да премине през кв.Велчевци (населено място), при което, по изказа на вещото лице Ф.Дочева „се приравнява“ на улица. **Нещо повече** – обходният път на гр.Габрово изобщо и в частност в отсечката, преминаваща през населеното място е част от Трансевропейската транспортна мрежа – това се установява от в.л.Ф.Дочева (с.з. от 15.09.2015 г.). **В.л. Ф.Дочева уточнява, че в населеното място пътят от републиканската пътна мрежа и от Трасевропейската транспортна мрежа не е централна улица, но все пак се приравнява на улица.**

От фактическа страна е безспорно, че в населеното място обходният път на Габрово за първи път се появява като част от уличната мрежа като получава статут на път от републиканската пътна мрежа и че това е свързано със значително увеличение на трафика.

От правна страна гореописаните факти могат да означават само едно – че са налице „промени в уличната мрежа“ по смисъла на чл.108, ал.3 от ЗУТ. И че тези промени в уличната мрежа се въвеждат за първи път с процесния ПУП-ПРЗ на кв.Борово-Велчевци.

От правна страна наличието на гореописаните факти означава, че процесният ПУП-ПРЗ задължително трябва да се придружава от схема на уличната мрежа, от напречни профили на улиците, както и от схема на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура (последното изискване при определени условия, посочени от чл.108, ал.3 от ЗУТ). Така разпорежда чл.108, ал.3 от ЗУТ.

От фактическа страна бе установено, че процесният ПУП-ПРЗ не е придружен от схема на уличната мрежа, от напречни профили на улиците, както и от схема на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура. В този смисъл е заключението на в.л.Ф.Дочева (стр.6 от нейното заключение).

Следователно е налице основание да се заключи, че ответникът е допуснал сериозно нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.3 от ЗУТ.

По изложените съображения Ви моля да приемете, че при изработването на процесния ПУП-ПРЗ ответникът е допуснал сериозни нарушения на административно-производствените правила на чл.108, ал.2 и 3 от ЗУТ, което е основание за отмяна на административния акт.

И едно важно процедурно уточнение във връзка с тежестта на доказване.

Молим Ви да приемете, че ответникът е този, който трябва да докаже фактите, установяващи спазването на административно-производствените правила на чл.108, ал.2 и 3 от ЗУТ.

2. На второ място одобреният ПУП-ПРЗ на кв.Борово-Велчевци противоречи на чл.4, ал.2 от Закона за пътищата (ЗП).

Приложимостта на разпоредбите на ЗП произтича от чл.1, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗП:

„Чл. 1. (1) (Доп. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.) С този закон се уреждат обществените отношения, свързани със собствеността, ползването, управлението, стопанисването, изграждането, ремонта, поддържането и финансирането на пътищата, както и с управлението на безопасността на пътната инфраструктура в Република България.

(2) Този закон не се прилага за:

1. (доп. - ДВ, бр. 75 от 2009 г.) улиците в населените места и селищните образувания, с изключение на онези от тях, (подч. мое) които едновременно са участъци от републикански или общински пътища;

От фактическа страна бе безспорно установено, че според предвижданията на процесният ПУП-ПРЗ, обходният път на гр.Габрово (път от републиканската пътна мрежа III клас) преминава през кв.Велчевци (населено място) и в този участък представлява едновременно улица в населеното място и път от републиканската пътна мрежа (по израза на вещото лице Ф.Дочева пътя от републиканската пътна мрежа „се приравнява“ на улица – но не е само улица – бел.моя). Безспорно е също така, че обходният път на гр.Габрово изобщо и в частност отсечката, преминаваща през населеното място кв.Борово-Велчевци е част от Трансевропейската транспортна мрежа

От правна страна горепосочения факт означава, че за този път от републиканската пътна мрежа, който е едновременно и улица трябва да бъде приложен чл.4, ал.2 от ЗП:

„Чл.4 (2) (Изм. - ДВ, бр. 75 от 2009 г.) Трасетата на републиканските и общинските пътища по уличната мрежа на населените места и селищните образувания се определят с общия устройствен план“.

От фактическа страна се установява, че:

- онова, за което се твърди, че е част от западния обходен път на гр.Габрово, в отсечката, преминаваща през кв.Велчевци не е обозначено в графичната част на ОГП (съответно в ГКТП-1996 г.) по никакъв начин – нито като улица, нито като отсечка от път от републиканската пътна мрежа!!! Твърдението на ответника, че черната следа, очертана в графичната част на ГКТП представлява част от обходния път на гр.Габрово, като част от републиканската пътна мрежа не се подкрепя от нито едно доказателство. За сравнение всички промени в класа и статута на улици, извършени по силата на изменението на ГКТП-1996, одобрени със заповед № 528/10.06.1996 г. са обозначени по съответния начин в графичната част на изменението на ГКТП – с посочване на класа на улицата - и са изрисувани по начин, посочен в легендата към графичната част;

- онова, за което се твърди, че е част от западния обходен път на гр.Габрово, в отсечката, преминаваща през кв.Велчевци не е описано, не е дори споменато в заповед № 528/10.06.1996 г. на кмета на гр.Габрово, с която според твърденията на ответника са били одобрени измененията в ГКТП, като неразделна част от ОГП на гр.Габрово;

- онова, за което се твърди, че е част от западния обходен път на гр.Габрово, в отсечката, преминаваща през кв.Велчевци не е описано, не е дори споменато в заданието за изменението на ГКТП-1996 г. При прегледа на заданието вещото лице Ф.Дочева не е попаднала нито един път на думите „западен обходен път“ (виж протокол от с.з. на 15.09.2015).

Накратко - онова, за което се твърди, че е част от западния обходен път на гр.Габрово, в отсечката, преминаваща през урбанизираната територия на кв.Велчевци **не фигурира – нито като улица от съответния клас, нито като път от републиканската пътна мрежа от съответния клас - в ГКТП-1996 г., част от ОГП на гр.Габрово!**

В това отношение съдът може и сам да направи справка с графичната част на ГКТП-1996 г. и да се увери в истинността на твърдението ни!!!

Относно истинността на гореизложените факти съдът няма нужда да разглежда и да кредитира заключението на в.л.Ф.Дачева!! Истинността на гореизложеното може да се установи индивидуално и без чужда помощ от всеки средноинтелегентен българин.

Следователно е налице нарушение на чл.4, ал.2 от ЗУТ, при което трасето на обходния път на гр.Габрово, част от републиканската пътна мрежа по уличната мрежа на кв.Борово-Велчевци **не е предварително определено с общия устройствен план на гр.Габрово.**

Горепосоченото е основание да се приеме, че административният орган е постановил акта си в нарушение на материалния закон – чл.4, ал.2 от Закона за пътищата.

3. На трето място.

Щом изложеното по-горе е вярно и нито в ОГП на гр.Габрово, нито в изменението на ГКТП-1996 година **съществува каквато и да е следа и посочване на предвиждане, представляващо улица в кв.Борово-Велчевци, представляваща едновременно отсечка от западен обходен път на гр.Габрово - път от републиканската пътна мрежа, трябва да се приеме, че ОГП (ОУП) на гр.Габрово не съдържа такова предвиждане.**

При това положение е приложим чл.134, ал.3 от ЗУТ.

Чл. 134, ал.3 от ЗУТ предвижда, че когато изменението на ПУП налага изменение и на действащ ОУП, първо се изменя общия устройствен план.

Административният орган е следвало, преди приемането на ПУП-ПРЗ на кв.Борово-Велчевци, да пристъпи към изменение на ОУП(ОГП) на гр.Габрово с оглед определяне в ОУП на трасе на улицата в кв.Борово-Велчевци, представляваща едновременно отсечка от трасето на републиканския път III категория, представляващ западния обходен път на гр.Габрово.

Административният орган не е предприел стъпки за изменение на ОУП(ОГП) за изпълнението на изискванията на чл.4, ал.2 от ЗП във връзка с чл.134, ал.3 от ЗУТ съобразно фактическата обстановка, описана в предходния параграф.

Така административният орган е нарушил материално правните норми на чл.4, ал.2 от ЗП във връзка с чл.134, ал.3 от ЗУТ.

4. На четвърто място административният орган е допуснал нарушение на материалноправната разпоредба на чл.4, ал.3, във връзка с ал.1 от Наредба № 2 от 29 юни 2004 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии (за краткост Наредба № 2).

Чл.4 от Наредба № 2 гласи:

„Чл. 4. (1) Не се допуска преминаването на автомагистрали и пътища I и II клас от републиканската пътна мрежа през териториите на населени места, курортни комплекси и вилни зони.

(2) Преминаването през териториите по ал. 1 може да се извършва, когато са налице едновременно следните условия:

1. много тежки терени и други специфични условия;

2. доказана технико-икономическа целесъобразност;

3. съвместимост с устройствените планове на урбанизираните територии;

4. положително решение по оценката за въздействието върху околната среда.

(3) Извън териториите по ал. 1 се проектират и пътищата III клас от републиканската пътна мрежа, когато по тях преминава интензивно товарно движение, транзитно по отношение на тези територии, или когато по тях се превозват опасни или замърсяващи товари.

(4) Когато пътищата от републиканската пътна мрежа преминават през урбанизирани територии, те се оразмеряват и изграждат като елементи на първостепенната улична мрежа при спазване на изискванията за опазване на околната среда“.

От фактическа страна е безспорно, че по силата на процесния ПУП-ПРЗ, западният обходен път на гр.Габрово, представляващ път от републиканската пътна мрежа (III категория) и част от Трансевропейската транспортна мрежа се предвижда да премине през територията на кв.Борово-Велчевци.

От фактическа страна е безспорно, че по пътя, представляващ част от Трансевропейската транспортна мрежа се предвижда да преминава интензивно товарно движение, транзитно по отношение на територията на гр.Габрово и на кв.Борово-Велчевци в частност.

От правна страна е очевидно, че не съществува правен механизъм да се забрани превозването по Трансевропейската транспортна мрежа на опасни или замърсяващи товари. Очевидно е също така, че не съществува механизъм за контролиране на превоза на опасни и замърсяващи товари по даден път.

От правна страна чл.4, ал.3 от Наредба № 2 императивно забранява проектирането (а това означава и планирането – бел.моя) на път III клас от републиканската пътна мрежа през територията на населено място (в случая кв.Борово-Велчевци), щом като през този път се предвижда да преминава интензивно товарно движение, транзитно по отношение на територията на гр.Габрово и на кв.Борово-Велчевци в частност. Както и щом по този път ще се превозват опасни или замърсяващи товари.

Изводът е, че планирайки отсечката от западния обходен път на гр.Габрово (път III клас от републиканската пътна мрежа) през територията на населено място (в случая кв.Борово-Велчевци административният орган е допуснал нарушение на чл.4, ал.3, във връзка с ал.1 на Наредба № 2.

Обстоятелствата за наличието на опасност от превозването на замърсяващи или опасни товари, както и на интензивния превоз на товари по пътя от Трансевропейската транспортна мрежа са общоизвестни и не подлежат на доказване – чл.155 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК.

5. Други въпроси.

5.1. Относно истинността на документа, представляващ изменение/актуализация на ГКТП-1996, част от ОГП на гр.Габрово.

От името на жалбоподателите поискахме съдът да установи неистинността на съдържанието на горепосочения документ конкретно в частта, в която е нанесен западният обходен път на гр.Габрово. Твърдението ни е, че с изменението на ГКТП-1996, част от ОГП-Габрово **изобщо не е приемано такова изменение на ГКТП и че в онзи момент изобщо не е било разглеждано и одобрявано изменение засягащо западен обходен път по нанесеното с черен цвят трасе.**

С две думи – твърдението ни е за незаконна, вероятно престъпна подправка на документа, представляващ изменение(актуализация) на ГКТП-1996, част от ОГП-Габрово.

Многократно посочвахме фактите и аргументите в подкрепа на твърдението ни. А те са многобройни и са както следва:

- липсата на каквото и да било споменаване на „западен обходен път“ в заданието за изработване на изменението на ГКТП-1996 (обстоятелството е установено от в.л.Ф.Дочева);

- липсата на каквото и до било споменаване на „западен обходен път“ в заповед № 528/10.06.1996 г. на кмета на община Габрово, с която се одобряват измененията в ГКТП-1996 г. (в.л.Ф.Дочева не може да отговори на въпроса в коя от трите категории изменения на главната улична мрежа попада улицата, част от „западния обходен път“ – протокол от с.з. от 15.09.2015 г.);

- обстоятелството, че на графичната част към изменението на ГКТП-1996 г. т.нар. „западен обходен път“ е изрисуван с цвят и по начин, който не е описан в легендата към графичната част. Това обстоятелство е доказателство, че нанасянето на „западния обходен път“ е било извършено допълнително, след одобряването на изменението на ГКТП-1996 и че в крайна сметка сме изправени пред незаконно и престъпно действие ;

- обстоятелството, че на графичната част към изменението на ГКТП-1996 г. т.нар. „западен обходен път“ **е единствения път/улица/артерия, за който няма отбелязване** от кой клас е. За всички останали улици/артерии е отбелязано от кой клас са. Това обстоятелство е доказателство, че нанасянето на „западния обходен път“ е било извършено допълнително, след одобряването на изменението на ГКТП-1996 и че в крайна сметка сме изправени пред незаконно и престъпно действие;

- обстоятелството, че артериите, предмет на измененията на ГКТП-1996, включително и главната източна градска улица/артерия **са нанесени върху ОГП и неговата графична част – точно така, както е посочено в заповед № 528/10.06.1996 г.** Докато т.нар. „западен обходен път“ **единствен не е нанесен на ОГП-графична част** .

Това обстоятелство е пряко доказателство, за несъстоятелността на тезата на ответниците, че **всички изменения на ГКТП-1996 са останали ненанесени върху картата(графичната част) на ОГП.** Това последно обстоятелство е доказателство, че нанасянето на „западния обходен път“ е било извършено допълнително, след одобряването на изменението на ГКТП-1996 и че в крайна сметка сме изправени пред незаконно и престъпно действие. на за разлика от оспорване на самия документ.

Нашето твърдение може да бъде установено с просто око – при положение, че ответниците бяха представили графичната част поне във формат от А3 или А2. За наше съжаление и като подигравка със страните по делото и с Вас, господин съдия ответниците представиха графичната част на ОГП във формат, който не може да се прочете и разбере, дори и с помощта на увеличително стъкло.

За установяване на факта на нанасянето на артериите, предмет на изменението на ГКТП-1996 върху картата на ОГП поискаме изслушването на съдебна експертиза (справка протокола от с.з.на 15.09.2015 г. – стр.505 от съдебната преписка). Съдът остави без уважение исканията за изслушване на СТЕ, като по този начин важен факт остана неизяснен.

Като цяло факта на подправянето на официален документ, какъвто представлява графичната част на ГКТП-1996 г., част от ОГП на гр.Габрово е важен факт, върху който се базира едно от твърденията в жалбата – твърдението за противоречие между ОГП (ОУП) и процесния ПУП-ПРЗ – нарушение на чл.104, ал.1 от ЗУТ.

Изрично посочихме, че твърдението ни не е за незаконосъобразност на проведената през 1995-1996 г. процедура за изменение/актуализация на ГКТП-1996.

Изрично подчертахме, че твърдението ни е за **допълнително, извън процедурата и вероятно престъпно нанасяне върху графичната част на ГКТП-1996 г.** на нещо, което никога не е било предмет на процедурата за изменение/актуализация на ГКТП-1996 г.

От процедурна страна съдът няма забрана на установява каквито и да било обстоятелства, щом като трябва да приложи принципа на истинност (чл.7, ал.2 от АПК) и на законност (чл.4, ал.2 от АПК). Това е така, дори когато става въпрос за въпроси от гражданскоправно или наказателноправно естество. Следователно не само че нямаше пречка за установяване на неистинността на част от съдържанието на графичната част на изменението на ГКТП-1996 г., но съдът задължително трябваше да допусне събирането на доказателства за установяване на факта, от който зависи произнасянето по искането за установяване на нарушение по чл.104, ал.1 от ЗУТ.

Ако съдът беше на мнение, че въпроса за подправянето на графичната част на изменението на ГКТП-1996 г. трябва да бъде решен предварително от друг орган, той трябваше да спре делото. **Но на практика се оказа, че съдът няма намерение да стори това.** Първоначално с протоколно определение от 02.10.2015 г. съдът отложи делото за друга дата след като установи, че въпроса се разследва от ИП-Габрово. Това становище на съда бе потвърдено с протоколно определение от 04.11.2014 г. Но на дата 24.11.2015 г., изненадващо съдът допусна ново протоколно определение от 24.11.2015 г. с което отхвърли искането за отлагане и по този начин прие вътрешно противоречие на мотивите си по воденето на съдебното следствие, защото с протоколни определения от предходните две заседания на 02.10.2015 г. и 04.11.2015 год. бе приел точно обратното, че искането за отлагане до приключване на резултатите от проверката в ИП имат връзка с предмета на делото и следва да се предостави възможност на жалбоподателите да се ползват от резултатите на проверката.

По наше мнение съдът извърши грубо процесуално нарушение като прие определения си от 24.11.2015 год. без да отмени протоколните си определения от двете предходни заседания.

Като цяло при разглеждане на въпроса за неистинността и подправката на графичната част от ГКТП-1996 г. и (не)допускането на исканите доказателствени средства съдът наруши няколко принципа на административния процес, като:

- принципа на равенство – чл.8, ал.1 от АПК. Това е така, защото на жалбоподателите се правеха всевъзможни пречки за достъп до документацията, касаеща изменението на ОГП през 1996 год. относно западния обход;

- принципа на равенство – чл.8, ал.1 от АПК и на истинност – чл.7, ал.3 от АПК. Това е така, защото документацията, касаеща изменението се намира в ответника – Общината. Съдът не задължи ответника да представи пред съда документите, доказващи изменението на ГКТП-1996, съответно ОГП 1996 год. Вместо съдът да се запознае лично с относимата документация и да си състави мнение по спорните въпроси, съдът се задоволи да изслуша експертизата на вещото лице. При положение, че вещото лице не можа да даде убедителни отговори на цяла поредица въпроси;

- събирането на доказателства за наличието на престъпни обстоятелства при изменението на ОГП 1996 год. е възможно да се случи само и единствено с волята на съда, която изцяло липсва или от специализираните органи определени по закон – полиция, прокуратура. На практика съдът отхвърли и двата възможни пътя за събирането на тези доказателства.

5.2. Въпроса за статута и строителството, извършено в ПИ-039044 на ул”Малина” №16 и за безопасността на движението в участъка на ул.Малина.

Пред съда бяха представени доказателства, от които е видно, че:

- Във връзка с молба №УТА.07-266/26.11.2004 г.е допуснато изработване на ПУП-ПЗ за ПИ-039044 за имот на ул”Малина” №16. Преписката е приключена на 04.10.2005 г. В потвърждение на това са издадени и документи за строително разрешение - №176/12.07.2006 г. Строежът на жилищната сграда с работилница за закуски е завършен и с Констативен акт за установяване годността е приет - I етап- работилница за закуски , която е изградена по европейски изисквания за които има минимален период 10 години за функциониране.

- Издадено е строително разрешение № 428/30.09.1998 г. за строеж на два броя гаражи в парцел – I-5850, кв.228 на ул.”Малина” №14

Издаването на горепосочените строителни разрешения и допускането на изработване на ПУП не е възможно при наличие на трасе на обхода до ул „Малина”, тъй като парцелите на тези имоти попадат в сервитута на пътя и няма да могат да съществуват с предназначението си. Това е факт от проекта и от отчуждителната процедура към него

Важно е да се посочи, че тези строителни разрешения са дадени в съответствие със сега действащия план на Борово –Велчевци - №1613/15.09.84 г. На този план трасето на обхода е нанесено на припл. 200 м. югозападно от ул.”Малина”. Нанасянето на това трасе на плана е извършено по – късно във времето, но не знаем кога. Това трасе също не е в унисон с ОГП-1996. Документи за строителните разрешения присъстват в документацията към делото.

Изводът от горепосочените обстоятелства може да бъде само един – че нанасянето на „западния обходен път“ е било извършено допълнително, след одобряването на изменението на ГКТП-1996 и че в крайна сметка сме изправени пред незаконно и престъпно действие

Освен това пред съда бе поставен въпроса за безопасността на движението по ул.Малина в частта пред УПИ I-49 и ПИ-039044.

Този въпрос по принцип би трябвало да бъде разгледан от плана-схема за комуникационно-транспортната схема като неразделна част от ПУП-а.

Комуникационно-транспортната схема би трябвало да разгледа и въпроса с достъпа на МПС от горепосочените два имота до пътя. Според сегашното предвиждане планирания път е с няколко метра по-висок от терена на имотите.

Но както бе установено по делото – към процесния ПУП-ПРЗ липсва план-схема за комуникационно-транспортната схема.

За изясняване на повдигнатия въпрос с безопасност на движението поискахме изслушването на съдебно-техническа експертиза – протокол от с.з. от 15.09.2015 г. – стр.505 от съдебната преписка.

Съдът остави без уважение искането за изслушване на поисканата СТЕ.

Така – освен че важен фактически въпрос остана неизяснен, съдът на практика излага собствениците на УПИ I-49 и ПИ-039044 на опасност от пътно-транспортно произшествия.

Всичко това - в допълнение на „присъдата“, с която законно построените в УПИ I-49 и ПИ-039044 сгради стават ненужни, а занятието, упражнявано в тях осъдено на прекратяване. Очевидно е, че произведените закуски в законно построената работилница няма как да достигнат до търговската мрежа след като

Казусът с УПИ I-49 и ПИ-039044 показва, че е нарушена и разпоредбата на чл.108, ал.5 от ЗУТ – изискването за икономичност на регулацията. За каква икономичност може да се говори щом като един имот е лишен от достъп до улица!

Казусът с УПИ I-49 и ПИ-039044 е само една красноречива илюстрация за несъвършенствата на процесния ПУП-ПРЗ!

По изложените съображения Ви молим да отмените решение № 83/08.04.2015 г., с което е одобрен ПУП-ПРЗ на кв.Борово-Велчевци, гр.Габрово, окончателен вариант (в цифров и графичен вид), както и самият план.

Молим Ви да върнете преписката на административния орган с оглед на правилното прилагане на закона.

Алтернативно – ако сметете, че някои от обсъжданите по-горе обстоятелства се нуждаят от събиране на допълнителни доказателства, Ви молим да отмените хода по същество на делото и да насрочите делото за събиране на доказателства.

С уважение: